

Σερρών Θεολόγος: «"Σήμερα σιγή πολλή, ότι ο Βασιλεὺς ύπνοϊ!"»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Με την παρουσία πλήθους ευλαβών πιστών τελέσθηκε, σήμερα το πρωί, μέγα Σάββατο 11 Απριλίου 2026, η ακολουθία του Εσπερινού και η θ. Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, ιερουργήσαντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, επί του ιερού Κουβουκλίου του Επιταφίου, στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών.

Στην Πνευματική Διδαχή, επί τη λαμπροφόρω Αναστάσει του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος αναφέρει τα εξής:

«Μας αξίωσε και πάλιν, ο φιλόανθρωπος Θεός, με αισθήματα πνευματικής

ανατάσεως να φθάσουμε με καθαρές από τον ευλογημένο αγώνα της τεσσαρακονθήμερης νηστείας τις αισθήσεις, στην κορυφαία και ευλογημένη αυτή νύκτα της αγίας πίστεώς μας και να εορτάσουμε την Ανάσταση του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού.

Η πανένδοξη και λαμπροφόρος Ανάσταση του Κυρίου μας είναι η μεγαλύτερη εορτή της αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, καθώς “θανάτου έορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου τήν ἀπαρχήν”.

Η εφετεινή Ανάστασις του Κυρίου μας όμως εορτάζεται μέσα σε ένα κλίμα αγωνίας και αβεβαιότητας, που πλήττει ολόκληρο τον κόσμο και τις αντοχές της κοινωνίας μας.

Αυτή η θλιβερή πραγματικότητα είναι η αναπόδραστη συνέπεια πρωτίστως της πνευματικής και ηθικής παρακμής της κοινωνίας μας, που επιλέγει να πορεύεται, μέσα σε μία παραζάλη απιστίας, εγωϊσμού και αυτοαναφορικότητας.

Τα πιεστικά προβλήματα φανερώνουν με τον τραγικότερο τρόπο την εγγενή απροθυμία του σημερινού ανθρώπου να εργασθεί για έναν καλύτερο κόσμο, βασισμένο στις αξίες της χριστιανικής πίστεως, της αγάπης, της δικαιοσύνης, της αρετής, της συνέπειας, της ειρήνης, της ενσυναίσθησης, της συγχωρητικότητας, της εγκαρτέρησης. Αξίες θεμελιώδεις, που νοηματοδοτούνται αυθεντικώς από τον Σταυρό, την λυτρωτική θυσία και την Ανάσταση του Κυρίου μας.

Η πνευματική φτώχεια, η οικονομική κρίση, οι πόλεμοι, οι γεωπολιτικές ανακατατάξεις, η παραβατικότητα, η αυξανόμενη βία, η απαξίωση αξιών και θεσμών, ο θυμός και η επιθετικότητα στις σχέσεις ανθρώπων, κοινωνιών και εθνών και άλλα φαινόμενα παρακμιακής συμπεριφοράς, κλονίζουν το ανθρώπινο οικοδόμημα.

Οι νουνεχείς άνθρωποι δίκαια διερωτώνται. Που βαδίζει ο κόσμος μας; Υπάρχει άραγε ελπίδα; Την απάντηση την δίδει με την Ανάστασή Του ο Κύριός μας. Ναι, υπάρχει ελπίδα! Όχι ως μία αφηρημένη ευχή, ούτε πάλι ως έκφραση της ανάγκης του ανθρώπου να επιβιώσει, αλλά ως πρόσωπο, ως μία χειροπιαστή βεβαιότητα. Ο Λυτρωτής και

Σωτήρας του κόσμου, ο αναστάς εκ των νεκρών με την δική Του δύναμιν, ο θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός! Αυτός είναι η ενυπόστατη και μόνη ελπίδα μας, “ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν” (Α΄ Πέτρ. 1, 3).

Βιώνοντας με πίστη στην ζωή μας και με την ζωή μας το αναστάσιμο λυτρωτικό γεγονός, οι συνθήκες του επί γης βίου μας αποκτούν μία σταυροαναστάσιμη

ελπιδοφόρο προοπτική. Η σκληρή πραγματικότητα της ζωής μας μέσα στον σύγχρονο κόσμο, οι πολλές και πιεστικές μέριμνες της ζωής, οι πειρασμοί και οι θλίψεις, δεν θα πρέπει να μας απελπίζουν. Στον πόλεμο του διαβόλου, στις δοκιμασίες της ζωής ο άνθρωπος της πίστεως αντιπαραβάλλει την εμπιστοσύνη του στον αναστάνα Κύριο. Αυτό το γεγονός γεννά την ελπίδα, χαλυβδώνει την υπομονή και την καρτερία, εμπνέει το αγωνιστικό φρόνημα, πλαταίνει τους ορίζοντες, ισχυροποιεί τις αντοχές, διανοίγει προοπτικές ζωής αιωνίου.

Ο αναστάς Κύριος μας ελευθερώνει όχι μόνον από τον φόβο του θανάτου, αλλά μας θωρακίζει και μας εμπυχώνει στον αγώνα μας κατά της αμαρτίας, που γεννά τον θάνατο. Κανείς λοιπόν εφεξής, λέγει ο ιερός Χρυσόστομος, να μην φοβάται τίποτε, όσο είναι μαζί με τον αναστημένο Χριστό. Προ της Αναστάσεως του Κυρίου ήταν πράγματι "φοβερός ό θάνατος για τόν άνθρωπο". Μετά την Ανάστασιν όμως γίνεται "φοβερός ό άνθρωπος για τόν θάνατο", καθώς ο άνθρωπος ενδύεται πλέον την πανοπλία του Θεού, την αιώνιον ζωήν, ενδύεται μυστικώς τον ίδιο τον Χριστό, τον νικητή του θανάτου!

Η Ανάσταση του θεανθρώπου Ιησού Χριστού είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πίστεώς μας, πάνω στον οποίο θεμελιώνεται και στερεώνεται η Εκκλησία μας και ολόκληρος ο κόσμος. Χωρίς την Ανάσταση του Χριστού "κενή ή πίστις ύμωv" (Α' Κορ. 15, 14). Η πίστη μας στην Ανάσταση του Χριστού φωτίζει, ισχυροποιεί, νοηματοδοτεί, ομορφαίνει και δίνει προοπτική στην ζωή και τον αγώνα μας.

Γι' αυτό και η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία μας, η Εκκλησία της Αναστάσεως, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, καλεί όλους μας να γίνουμε κοινωνοί της Αναστάσεως και να γνωρίσουμε βιωματικώς τον Κύριο "καί τήν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ" (Φιλ. 3, 10), που χαρίζεται, ως δυνατότητα επιλογής ζωής και σωτηρίας σε όλους μας.

Ο Θεός της ειρήνης (Ρωμ. 15, 33), ο Κύριός μας Ιησούς, μας εχάρισε με το θείον Πάθος και την πανένδοξη Ανάστασίν Του την πάντα "νοῦν υπερέχουσαν εἰρήνην" (Φιλ. 4, 7). Ο αναστάς Κύριος, "ή εἰρήνη ήμωv" (Εφεσ. 2, 14), απεκατέστησε την κοινωνία μας με τον Θεόν και Πατέρα μας, έφερε την πραγματική ειρήνη στην καρδιά και συνολικώς στην ζωή μας.

Εύχομαι πατρικώς η Ανάστασις του Κυρίου μας να γίνει το προσωπικό μας άγιον Πάσχα, το πέραςμα του καθενός μας στην αγιότητα, την αγάπη, την χαρά, την ευλογία, την ζωή και τελικώς στον ίδιο τον Χριστό, το αιώνιο και μυστικό μας Πάσχα.

Πολύ θα ωφεληθούμε σ' αυτόν τον αγώνα μας ενθυμούμενοι τι έλεγε ο σύγχρονος

άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς για την Ανάσταση του Χριστού: “Σε τέσσερις μόνο λέξεις συγκεφαλαιούνται και τα τέσσερα Ευαγγέλια του Χριστού. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ! Σε κάθε μία λέξη από αυτές ευρίσκεται ένα Ευαγγέλιο και στα τέσσερα Ευαγγέλια ευρίσκεται το νόημα όλων των κόσμων του Θεού, των ορατών και των αοράτων!».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε πατρικώς στους συμπροσευχομένους πιστούς, που κατέκλυσαν, από νωρίς το πρωί τον ιερό Μητροπολιτικό Ναό για να εκκλησιασθούν και να μεταλάβουν, από το Ποτήριο της Ζωής, ευλογημένη και ψυχοσωτήριο Ανάσταση.

